

La companyia que devem cercar

S'ha repetit mantes vegades, que la cosa de Catalunya, l'havíem de resoldre nosaltres — els catalans — sense cap intervenció alièna. S'ha repetit però... pel que sembla no ha deixat empremta sobre la pensa de molts catalans. Hom espera encara un Messies que vingui i ho arrangi tot. Més d'un il·lús ha somniat aquests dies, amb una autonomia servida amb safata palatina. I és que, indubtablement, som més meridionals del què ens creiem. Les llumanetes que amb pretensions de llum es passegen per les parets de l'apergaminada Espanya, sovint ens atreuen. La nostra fantasia hi veu focus resplandents. Sobretot quan per disfrutar de la llum, no ens tenim de comprometre ni moure gaire.

Per això a cap home de vera catalanitat — no condicionada a suportar cap de les coses estatuiques — pot plaure la atmòsfera que hom respira en certs cercles barcelonins, preparada pel President de la Diputació i pel Batlle de la Ciutat amb motiu de l'arribada del rei.

De tot això que es va dient a cau d'orella i d'açò que el president Maluquer, en veu alta ha dit aquests dies, no pot sorgir res de bo. No sols pel pecat d'origen, sinó perquè Espanya avui, encara no ha posat cap solució de continuïtat, a la seva història, desde la Restauració.

Qui sàpiga una mica de la lluita per *la nostra constitució*, — per la estructuració de la nostra voluntat nacional — sabrà el què això significa, i sinó que recordi només com el difunt dictador, en pla de Messies forà, obtingué en uns moments malastrucs la confiança — i podria dir l'apoi — de certa gent de casa.

A «la nau» d'aquest vespre — dia de l'arribada del rei — he llegit un solt de «El Debate», defensant l'*Estatut regional* de Catalunya, proposat pel president Maluquer, que veraderament m'ha frapat. I que em porta a precisar més en la meua desconfiança en els resultats a obtenir per aquest camí, puix que tot ço que es pot aconseguir no és més que un regionalisme pàl·lid i no substantiu, com era el del partit mellista, com el de Durán i Bas o com el que En Sagasta, diuen que defensava per Lleó. Ni de molt lluny el programa del general Polavieja.

En resum, l'antítesis del nacionalisme.

* * *

Davant el perill de la Revolució, l'Espanya clàssica, putrefacta, insensible i quieta, que tant bé representa, entre altres, el comte Bugallal, s'uneix a l'Espanya de la reacció burgesa, que encarna en Cambó, per enfortir, com a instrument d'opressió, ço que fins ara ha estat el viciós, impudic i inepte Estat espanyol.

Permeteu-me una constatació: per a mi el fet que en En Cambó i la Lliga, s'hagin declarat governamentals, els inutilitza a resoldre la qüestió catalana. Des de dalt del poder, col·laborant amb els *obstacles tradicionals*, no pot fer-se més que política centralista.

Catalunya — l'irredentisme català — ha de donar-se a conèixer terres enllà de l'Ebre, per a captar-se l'adhesió de totes les valors que aspirin a destruir la carcassa que impideix que la Espanya emotivament liberal, avanci. I ho ha de fer en un gest d'Espartac que la sublimitzi. D'arreu d'Ibèria sortiran aleshores homes i masses que es posaran al seu costat. No podem ni devem oblidar que quan la Solidaritat, hi van tindre a Salmeron — amb tota la força moral, que Salmeron representava — i que en el moment com l'Assamblea de Parlamentaris, i la de Municipis, varen ésser respectivament les esquerres peninsulars i la U. G. T.

CENSURA

J. TRAVÉ I MARCH

Barcelona, Maig

Tasca a fer

Si població de Catalunya hi ha on més precisi una forta actuació política ciutadana, és Granollers.

Granollers, d'esperit liberal i ciutat de treball, ha vingut essent durant un bon nombre d'anys un feude, pitjor que els que ennegreixen l'història nacional.

Exploitant la seva riquesa, sense treves de cap mena, i ofegant no ja sols la justícia, si no àdhuc el dret de protesta, els cacics que han governat el poble des de la Casa Comunal, han fet una obra tant desastrosa i desmoralitzadora, que hauria apagat totalment el sentiment de ciutadania, si la cultura de Granollers no hagués estat prou forta per resistir els atacs dels dictadors orgullosos i faltats d'escrúpols que ha tingut la dissort de patir-ne.

Els imprevitzats municipalistes locals sense talent ni consciència, han estancat la vida de la població, com si es tractés d'un poblet de l'Edat Mitjana, negant els drets individuals i socials dels granollerins, com si en lloc de tractar-se d'una ciutat culta, fos Granollers una tribu incivilitzada dels deserts africans.

Pels governants caiguts, no havien surat pel món ni les paraules de democràcia ni llibertat, per què el llibertinatge més desenfrenat era l'única norma de la seva actuació que donava fruit.

Al poble, tractaven d'ensopir-lo amb els seus clams, ocupant-se solsament de conservar els llocs usurpats a la voluntat col·lectiva, no regateixant per aquesta feina esforços ni sacrificis, i arribant fins a l'humiliació més rastrera en les seves adulacions als elements oficials.

Per ells no hi havia altres conflictes, que els que es susciten per les seves pretensions personals, ni altre interès que el que atanyia el propi, resolvent el seu i procurant fer prosperar l'altre, malgrat haguessin de sacrificar els drets més sagrats i naturals.

Tenia la dictadura granollerina una particularitat característica: no sols la buidor d'idees (que era absoluta) sinó fins la d'ideals; i no sols no sentien el què feien els seus mantenedors — cosa molt comú — sinó que ni prenién cura de tancar les apariències perquè no es vegés la baixesa del seu sanxoancisme.

Surt Granollers d'aquest període letàrgic i d'esclavització amb cert descoratjament i desconfiança i per això deiem abans que és la nostra ciutat on més precisa una forta actuació política ciutadana; els homes d'Acció Catalana que ens hem imposat la tasca de treballar Catalunya endins, es aci on més hem de lluitar, per fer comprendre i imposar el lema del nostre ideari polític noble i enlairat.

El desvetllament granollerenc ha d'ésser objecte d'especial interès; la renaixença de l'esperit de ciutadania, el nostre Nord; l'impossibilitar que el règim de la ciutat sigui un patrimoni familiar cacic, el nostre deure.

Granollers s'ho mereix per la seva història, per la seva cultura i per la seva importància.

JOSEP PUÑET ROSICH

Servei d'AUTOS-TAXI

de J. ROSELLÓ

SERVEI ECONOMIC

Marquès de Montroig, 82 - Tel. 118

Parada: Plaça Maluquer i Salvador - Tel. 168

GRANOLLERS

El millor per l'estómac: **DIGESTONA CHORRO**. Preu 3 Ptes.